

**Domstolens dom (Stora avdelningen) av den 29 juni 2010
— Europeiska kommissionen mot Storhertigdömet
Luxemburg**

(Mål C-526/08) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Upptagande till sakprovning — Ne bis in idem — Rättskraft — Artiklarna 226 EG och 228 EG — Artikel 29 i rättegångsreglerna — Rättegångsspråk — Direktiv 91/676/EEG — Skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket — Nationella bestämmelser står ej i överensstämmelse med reglerna avseende tidsperioder, villkor och tekniker för spridning på mark av gödselmedel — Minimikapacitet för lagring av stallgödsel — Förbud mot spridning på starkt sluttande mark — Teknik som säkerställer en enhetlig och effektiv spridning på mark av gödselmedel)

(2010/C 234/14)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: S. Pardo Quintillán, N. von Lingen och B. Smulders)

Svarande: Storhertigdömet Luxemburg (ombud: C. Schiltz, P. Kinsch, avocat)

Saken

Fördragsbrott — Underlåtenhet att anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att på ett fullständigt och korrekt sätt följa artiklarna 4 och 5 i förening punkt 1 i avsnitt A i bilaga 2 och punkt 1.1 i bilaga 3, punkt 5 i avsnitt A i bilaga 2 och punkt 1.2 i bilaga 3, punkt 2 i avsnitt A i bilaga 2 och punkt 6 i avsnitt A i bilaga 2 i rådets direktiv 91/676/EEG av den 12 december 1991 om skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket (EGT L 375, s.1; svensk specialutgåva, område 15, volym 10 s. 192) — Tillvägagångssätt, villkor och tidsperioder för spridning av gödselmedel på mark — Minimal lagringskapacitet för gödselvatten — Förbud mot spridning på starkt sluttande mark — Teknik som säkerställer en enhetlig och effektiv spridning på mark av gödselmedel

Domslut

1. Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 4 och 5 i rådets direktiv 91/676/EEG av den 12 december 1991 om skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket, i förening med avsnitt A, punkterna 1, 2, 5 och 6 i bilaga 2, samt första stycket, punkterna 1 och 2 i bilaga 3 till direktivet, genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet.

2. Storhertigdömet Luxemburg ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 44, 21.2.2009.

**Domstolens dom (första avdelningen) av den 8 juli 2010
(begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der
Nederlanden (Nederländerna)) — Portakabin Limited och
Portakabin B.V. mot Primakabin B.V.**

(Mål C-558/08) ⁽¹⁾

(Varumärken — Sökordsannonsering (keyword advertising) på Internet — Direktiv 89/104/EEG — Artiklarna 5–7 — Visning av annonser utifrån ett sökord som är identiskt med ett varumärke — Visning av annonser utifrån sökord som med ”små avvikelser” återger ett varumärke — Reklam för begagnade varor — Varor som varumärkesinnehavaren har tillverkat och fört ut på marknaden — Konsumtion av de rättigheter som är knutna till ett varumärke — Anbringande av etiketter försedda med återförsäljarens namn och avlägsnande av etiketter försedda med varumärket — Reklam utifrån annans varumärke för begagnade varor som, förutom varor tillverkade av varumärkesinnehavaren, omfattar varor med annat ursprung)

(2010/C 234/15)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Portakabin Limited och Portakabin B.V.

Motpart: Primakabin B.V.

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Hoge Raad der Nederlanden Den Haag — Tolkningen av artiklarna 5.1 a, 5.5, 6.1 b, 6.1 c och 7 rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EGT L 40, 1989, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 17 s. 178) — Rätt för innehavaren av ett varumärke att motsätta sig olaglig användning av varumärket — Bruk — Begrepp — Användning av varumärket som sökord för att söka efter varor av det aktuella märket på Internet med hjälp av en sökmotor — Visning av en länk till webbplatsen för en återförsäljare av varor av det aktuella märket

Domslut

1. Artikel 5.1 i rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar, i dess lydelse enligt avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet av den 2 maj 1992, ska tolkas så, att innehavaren av ett varumärke har rätt att förhindra att en annonsör, utifrån ett sökord som är identiskt med eller liknar detta varumärke och som annonsören utan varumärkesinnehavarens medgivande har valt ut i en söktjänst på Internet, gör reklam för varor och tjänster som är identiska med dem för vilka nämnda varumärke har registrerats, när denna reklam inte möjliggör eller endast med svårighet möjliggör för en genomsnittlig Internetanvändare att få reda på om de varor och tjänster som avses i annonsen härrör från varumärkesinnehavaren eller från ett företag med ekonomiska band till varumärkesinnehavaren eller, tvärtom, från tredje man.
2. Artikel 6 i direktiv 89/104, i dess lydelse enligt avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet av den 2 maj 1992, ska tolkas så, att när en annonsörs användning av kännetecken som är identiska med eller liknar varumärken såsom sökord i en söktjänst på Internet kan förhindras med tillämpning av artikel 5 i nämnda direktiv, kan annonsören i fråga i regel inte göra gällande undantaget i artikel 6.1 i syfte att undgå ett sådant förbud. Det ankommer dock på den nationella domstolen att mot bakgrund av omständigheterna i det enskilda fallet bedöma huruvida det inte föreligger användning i den mening som avses i artikel 6.1 i nämnda direktiv, som kan anses förenlig med god affärssed.
3. Artikel 7 i direktiv 89/104, i dess lydelse enligt avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet av den 2 maj 1992, ska tolkas så, att innehavaren av ett varumärke inte har rätt förhindra en annonsör att, utifrån ett kännetecken som är identiskt med eller liknar nämnda varumärke och som annonsören utan varumärkesinnehavarens samtycke har valt såsom sökord i en söktjänst på Internet, göra reklam för återförsäljning av varor som tillverkats av varumärkesinnehavaren och som har förts ut på marknaden inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet av innehavaren av detta varumärke eller med hans samtycke, såvida inte innehavaren har skäligen grund, i den mening som avses i artikel 7.2 i nämnda direktiv, att motsätta sig detta, till exempel om användningen av kännetecknet ger intryck av att det föreligger ekonomiska band mellan återförsäljaren och varumärkesinnehavaren eller om användningen allvarligt skadar varumärkets renommé.

Den nationella domstolen, på vilken det ankommer att bedöma huruvida det föreligger någon sådan skäligen grund i det mål som anhängiggjorts vid den,

— kan inte, redan av det skälet att en annonsör använder en annans varumärke med tillägg av ord som upplyser om att den aktuella varan är föremål för återförsäljning, såsom "be-

gagnad" eller "andrahand", slå fast att annonsen ger intryck av att det föreligger ekonomiska band mellan återförsäljaren och varumärkesinnehavaren eller att den allvarligt skadar varumärkets renommé,

- är skyldig att konstatera att det föreligger en sådan skäligen grund när återförsäljaren, utan att innehavaren av det varumärke som används för att göra reklam för återförsäljarverksamheten har gett sitt samtycke därtill, avlägsnar varumärket från de varor som nämnda innehavare har tillverkat och fört ut på marknaden, och ersätter det med en etikett med återförsäljarens namn, på så sätt att nämnda varumärke överskyls, och
- är skyldig att beakta att en återförsäljare som är specialiserad på försäljning av begagnade varor av en annans varumärke inte kan förhindras att använda detta varumärke för att marknadsföra sin återförsäljningsverksamhet som, förutom begagnade varor under nämnda varumärke, inbegriper försäljning av andra begagnade varor, såvida inte återförsäljningen av dessa andra varor, med hänsyn till mängd, presentation eller dålig kvalitet, riskerar att gravt förringa den bild av märket som innehavaren av detta har lyckats skapa.

(¹) EUT C 55, 7.3.2009.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 1 juli 2010 (begäran om förhandsavgörande från Corte suprema di cassazione — Italien) — Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate mot Paolo Speranza

(Mål C-35/09) (¹)

(Indirekta skatter — Skatt på ökning av bolagskapital — Artikel 4.1 c i direktiv 69/335/EEG — Nationella bestämmelser enligt vilka ett beslut om ökning av bolagskapital ska registreras — Solidariskt ansvar för det bolag som mottar kapitaltillskottet och notarius publicus — Den omständigheten att ett kapitaltillskott faktiskt inte har genomförts — Begränsning av bevismedlen)

(2010/C 234/16)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte suprema di cassazione